

Even mailen met...

Maria Quist

Maria Quist schreef een boek over Pieter. Een bekend gezicht in Assen en Groningen. Vrijwilliger bij de Werkgroep Roofvogels Nederland. Hij voelde zich meer thuis in de natuur dan onder de mensen.

Hoe ben je met Pieter in contact gekomen en wat maakte hem zo bijzonder?

Ik kwam rond 1995 met Pieter in contact toen hij zich opgaf als vrijwilliger bij de Werkgroep Roofvogels Nederland (WRN), waar ik actief was als landelijk coördinator. Hij was in die tijd aan het afkicken van de heroïne. De WRN had honderden vrijwilligers, maar Pieter sprong eruit vanwege zijn achtergrond als verslaafde en zwerver. Hij kon wel wat extra ondersteuning gebruiken. Ondanks zijn beroerde situatie probeerde hij er het beste van te maken en was bereid aan te pakken en nieuwe dingen te leren. Hij hield van de natuur omdat hij daar over het algemeen geen last had van mensen. Voelde zich aangetrokken tot roofvogels, kraaien en vossen omdat deze soorten, evenals hij, bepaald niet populair waren, en bij velen in het verdomhoekje zitten.

Wat heb je geleerd van je vriendschap met Pieter?

Hij was iemand die extra aandacht nodig had, maar hij gaf ook wat terug. Toen mijn zoon overleed schrijf hij onder andere een brief van twintig kantjes. Hij deed, binnen zijn vermogen, wat hij kon. Had een scherp waarnemingsvermogen en een brede belangstelling. Hij was sterk, kickte af van heroïne,

wiet en alcohol. Had een goede kijk op zichzelf en was zich zeer bewust van zijn foute gedrag. Had spijt van de ellende die hij anderen had bezorgd en heeft ongelofelijk zijn best gedaan om niet meer terug te vallen. En hij had veel gevoel voor humor, van sommige van zijn brieven, waarvan een aantal citaten zijn opgenomen, rolde ik letterlijk van de bank van het lachen. De laatste uren met Pieter, vlak voor zijn dood, waren heel bijzonder en waardevol. Wat ik er van geleerd heb is, dat het goed is om iedereen voor vol aan te zien en daarna te handelen. Hen (stevig) aan te spreken op hun eigen verantwoordelijkheid. Mensen zijn héél verschillend, maar iedereen is gelijkwaardig.

Waarom was het belangrijk om dit verhaal uit te geven?

Het Pieterboekje was absoluut niet gepland. Zou een artikel worden, maar er was zoveel informatief brief- en mailmateriaal. Het werd dus een boek. Er kwamen mooie reacties op en daarom doe ik nu mijn best zodat meer mensen Pieter leren kennen. Er zijn veel negatieve verhalen over tbs'ers. Het kan echter ook goed uitpakken, Pieter is hiervan een mooi voorbeeld.

Hoe kunnen mensen dit boek in hun bezit krijgen?

Het verhaal van Pieter is te verkrijgen via www.mariaquist.nl, in Assen bij Boekhandel van der Velde, Gedepte Singel 11, en in Groningen bij boekhandel van der Velde, Grote Markt 54-55.

Pieter de schaapherder. Eigen foto